

SÜRDÜRÜLEBİLİR SANAYİ POLİTİKASI

Önsöz

IndustriALL Küresel Sendika bütün dünyada doğal kaynakların çıkarımı, imalat ve işleme sanayilerinde çalışan 50 milyon işçiyi temsil ediyor. Bu sanayilerin ve üzerinde yaşadığımız gezegenin sürdürülebilir geleceği, hükümetlerin yapacağı stratejik tercihlere bağlı. Sendikalar, hükümetlerle ve iş çevreleriyle ilişkilerde, istihdam yaratılması, insan haklarının tanınması ve çevrenin korunması hedeflerinin saygı görmesini sağlama sürecinde önemli bir role sahip. Bu nedenle ki IndustriALL, sürdürülebilir bir sanayi politikası geliştirmek ve uygulamak için, üye sendikalarla birlikte iddialı bir çalışma programı başlatıyor.

Bu raporun amacı, üzerinde durulması gereken ana konularla ilgili genel bilgi vererek sürdürülebilirlik üzerine bir tartışma başlatmaktır. Küresel, bölgesel, sanayi ve şirket düzeyindeki IndustriALL toplantıları, her sektör ya da bölgenin öncelikli sorunları ve çözüm yöntemleri üzerinde ortak bir anlayış geliştirmek için üye sendikaların bir araya gelmesine fırsat sağlayacaktır.

Birlikte fark yaratabiliriz.

Jyrki Raina
Genel Sekreter

Sürdürülebilir Sanayi Politikası Nedir?

Sürdürülebilirlik, gelecek kuşakların ihtiyaçlarını karşılayabilmesini tehlikeye sokmadan şimdiki kuşakların ihtiyaçlarının karşılanması olarak tanımlanmaktadır. Bu ise sağlam temeller üzerine oturan ve etkin küresel yönetimle sürdürülen sağlıklı bir çevre, sağlıklı bir ekonomi ve sağlıklı bir toplum anlamına geliyor.

Sanayi politikası, arzulanan endüstriyel gelişme ve büyüme modellerini teşvik etmek için hazırlanan plandır. Bu plan stratejik yönden belli sanayileri ve sektörleri hedeflemeli, bunun yanı sıra, ulaşım ve iletişim altyapısı, eğitim ve beceri kazandırılması, araştırma ve enerji gibi daha geniş kapsamlı ihtiyaçları dikkate almalıdır. Sürdürülebilir sanayi politikası, olumsuz çevresel etkileri asgariye indirip bir bütün olarak toplumun çıkarlarını geliştirirken, sağlıklı bir ekonomi ve nitelikli bir istihdam (geçinmeye elverişli bir ücret içeren insana yakışır ve güvenceli bir iş) yaratmalıdır.

Sürdürülebilir sanayi politikası, bedelini işçilere, topluma ve çevreye yükleyerek şirketlerin büyümesine elverişli koşullar yaratılmasıyla ilgili değildir. Şirketlerin topluma sürdürülebilir bir katkıda bulunmak için faaliyet gösterebileceği koşulların yaratılmasıyla ilgilidir.

Buna neden ihtiyaç var?

Üçlü kriz

Şimdiki rotamız sürdürülebilir değil. Şu üç cephede krizle karşı karşıyayız: çevresel, ekonomik ve sosyal.

İklim değişikliği gerçek ve ciddi bir tehdit. Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'nin (IPCC) tahminlerine göre, küresel ortalama ısınmayı, sanayi öncesi düzeylerin üzerinde 2 santigrat derecenin altında tutabilmek için (ki bu ısınma düzeyinin de ciddi sonuçları olacaktır), 2015-2018 dönemi itibarıyla çok önemli önlemler alınması gerekiyor. Eğer bu önlemler 2020'ye ertelenirse, 2 santigrat derece sınırı, henüz geliştirilmemiş ya da denenerek kanıtlanmamış teknolojiler gerekecektir.

Önlemler daha uzun bir süre ertelenirse, gezegeni son dakikada kurtarma paniğiyle sosyal standartlar ile insan haklarının feda edilmesi ihtimali artacaktır.

Gezegimizin doğal sistemlerinin bozulması dizginsiz bir hızla sürüyor. İş çevrelerinin önerebileceği çözümler çok sınırlı. Genellikle, özel çıkar çevreleri çözümlerin bulunmasını ya da uygulanmasını önlemek için aktif çaba harcıyor.

Küresel şirketler kaynaklar, üretim, tüketim ve yatırım üzerindeki özel kontrolü azamiye çıkarmaya çalışırken, faaliyetlerinin maliyetini ve risklerini toplumun diğer kesimlerine yarma yoluna gidiyor. Küresel şirketler kısa vadeli kârı azamiye çıkarmaya odaklanmış durumda ve bunun sürdürülebilir olmadığına da tamamiyle farkında.

Kısa vadeli kârları daha da artırma güdüsüyle, reel ekonomide yatırım yapmaktansa, finans araçlarıyla oynamak daha kârlı hale geldi. Özel yatırım fonlarının şirket satın almaları, şirketlerden kısa vadeli nakit çekilmesini azamiye çıkararak ve onları borç yükü altına sokarak yatırımcılara olağanüstü kârlar sağlıyor. Böylece uzun vadeli üretken yatırım, istihdam ve istihdam güvencesi göz ardı edilmiş oluyor.

Ekonomik kriz, dizginsiz finansal spekülasyonu ve kısa vadeli kârları tetikleyen politikalardan kaynaklandı. Bunun bedeli, reel ekonomiye üretken yatırım yapılmaması oldu. Krizden en çok etkilenen ülkelerde, işçiler bunun bedelini büyük çapta iş kayıplarıyla ve artan işsizlikle ödediler. Vergi mükelleflerinin paraları, faaliyetleriyle krizi hızlandıran bankaları kurtarmak için kullanıldığında bunun bedelini bütün yurttaşlar ödedi ve hükümetler banka kurtarmaların yol açtığı açıkları kemer sıkma önlemlerini haklı göstermek için kullandıkça da ödemeye devam ediyorlar.

Çevre ve ekonomi çifte krizi bir üçüncüsünü yarattı: sosyal kriz. Servet ve gelir eşitsizliğinin artması, eğitimden yararlanma olanağının azalması, halk sağlığının (iş sağlığı dahil) kötüleşmesi ve sağlık hizmetlerine yönelik olumsuz müdahalelerin artması, güvencesiz çalışmada gözlenen patlama, özellikle gençlere ve geleneksel olarak korunmaya ihtiyaç gösteren gruplara tanınan fırsatların ortadan kalkması, bütün bunlar sürdürülebilir bir toplum kuramamanın sonuçlarıdır.

Ücretleri aşağı çeken rekabet

Sermayenin hareketi artık ulusal sınırlarla kısıtlı değil. Her boydan şirket ve işkolu, *küresel değer zincirleri* diye bilinen küresel ağlarla birbirine bağlı. Çokuluslu şirketler üretim sürecinin belli bölümlerini ya da tümünü şirket dışına aktararak küresel değer zincirlerinin gelişmesine yol açtı.

Ülkeler, genellikle üretimin emek yoğun, düşük vasıflı aşamalarında dar uzmanlaşmayla, küresel değer zincirlerinin bir parçası olabilmek için rekabet ediyor. Birçok hükümet yabancı yatırımları çekmek için Serbest Üretim/Ticaret Bölgelerine bel bağlıyor. Bunun sürdürülebilir sanayi politikaları geliştirmekle hiçbir ilgisi yok. Vergi muafıkları ve diğer teşvik tedbirleri, üretimin ve emeğin yarattığı zenginliğin, doğrudan [zincirlerin tepesindeki] çokuluslu şirketlerin kasalarına akmasına yol açıyor. Oysa bu zenginliğin işçilerin ellerine geçmesi ya da yerel sanayinin gelişmesine katkıda bulunması gerekiyor.

Sonuç, ücretleri aşağı çeken küresel bir rekabettir. Zincirin daha aşağılarındaki tedarikçiler, üstlerindeki alıcıların ödemeye hazır oldukları fiyata bağlıdır. Bu ise tarafların ücretleri ve çalışma saatlerini müzakere etme kapasitesini olumsuz etkiliyor ve iş sağlığı ve güvenliği riskleri yaratıyor. Hükümetler, çokuluslu şirketlere, işçilere çalışma koşullarını dayatma olanağı veriyor. Çokuluslular işgücünün gerçek maliyetini yansıtmayan, zincirdeki belirleyici konumu nedeniyle dayatabildiği fiyatlar talep ediyor.

Ücretler ile üretkenlik arasındaki tarihsel bağın çözülüşüne tanık oluyoruz. Buna, başka faktörlerin yanı sıra, kârı ve üretkenlik artışından kaynaklanan kazancı adil bir biçimde dağıtma mekanizması olarak toplu pazarlığın gerilemesi yol açıyor. Kısa vadeli kârı azamiye çıkarma çabasıyla, şirketler, teknolojik buluş ve yenilikler uygulayacağına, kestirmeden işi yoğunlaştırma yoluna gidiyor.

Bugünkü çokuluslu şirketlerin gereğinden fazla karmaşık ve muazzam değer zincirleri, insan haklarına saygıyı kemiriyor. Birleşmiş Milletler'in *İşletme ve İnsan Hakları Yönlendirici İlkeleri*, değer zincirlerinde olup bitenlerden şirketlerin sorumlu olduğuna açıklık getiriyor. Ama zincirlerin büyüklüğü ve karmaşıklığı, çokulusluların her olan biteni bilmesini olanaksız kılıyor.

Neye benziyor?

Adaletin gelişmesini sağlamak

Sosyal sürdürülebilirlik adalete, hakkaniyete, insan haklarına ve insan kültürleri ile topluluklarına saygı ile başlar. BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ve ILO'nun çalışma standartları bu değerlerden birçoğunu ifade eder.

Sürdürülebilirlik, en düşük ücretler üzerinden rekabet ederek değil, toplu pazarlığın gelişmesini ve ücretlerin artmasını sağlayarak, böylece endüstriyel ve sosyal istikrara katkıda bulunarak, eşitsizliği azaltarak ve sanayi üretiminin ortaya koyduğu ürünlere talebi harekete geçirerek eşitsizliğin üstesinden gelmeye çalışmalıdır.

Sürdürülebilir sanayi politikası etkin endüstri ilişkilerinin gelişmesini içermektedir.

Teknolojiden yararlanmak

Sürdürülebilir sanayi politikası, insana yakışır istihdam yaratırken, iklim değişikliği gibi sorunların da üstesinden gelen yeşil teknolojileri teşvik eden stratejiler geliştirilmesini gerektirmektedir. Teknolojik gelişme işçilere yarar sağlamalı, işçilerin işlerini kolaylaştırmalı ve üretkenlik artışına yol açmalıdır. Teknolojik gelişme çalışmayı sınırlı, tekrara dayalı işlere indirgemek, işçileri vasıfsızlaştırmak, hastalığa ve sakatlanmaya yol açmak, istihdamı kısmak için kullanılmamalıdır.

Çalışma standartlarını geliştirmek

Sürdürülebilir sanayi politikası, çalışma standartlarının etkin uygulanmasını içermektedir. Bu ise toplu pazarlığın güçlendirilmesini, iş teftişi için kaynak ayrılmasını, sanayi çevreleri ile sendikalar arasında diyalogun geliştirilmesini ve güvencesiz çalışmayı kısıtlayan iş yasalarını kapsamaktadır. Gelişmeyle ilgili bütün uluslararası kuruluşlar, hakların gerçekleşmesini ve işçilerin kazanımlarını kolaylaştıracak olan örgütlenme ve toplu pazarlık özgürlüğünün geliştirilmesini gerekli görmektedir.

Ayrıca, sürdürülebilir sanayi politikası, işsizliğe, emekliliğe ve sağlık hizmetlerine yönelik sosyal koruma politikalarıyla desteklenmelidir. Bütün bunlara ise sanayinin katkıda bulunması gerekecektir.

Küresel bir dünyada sürdürülebilir sanayiye gerçekleştirmek

Küresel değer zincirlerine katılım, sadece çokuluslu şirketlerin kârlarını artırmayla sınırlı kalmamalı, istihdama ve istihdam kalitesine de yönelik olmalıdır. Hükümetlerin, küresel değer zincirlerine katılımın getirilerinin işçilere ve topluma daha adil dağıtılmasına, araştırmaya, geliştirmeye ve beceri eğitime yeniden yatırım yapılmasına olanak veren sanayi politikaları geliştirmesi gerekiyor. Kapalı devre adacıklar şeklindeki serbest sanayi/ticaret bölgelerinin aksine, yerel sanayilerin sürdürülebilir gelişmesiyle bağlantılı entegre endüstriyel gelişme stratejilerine ihtiyacımız var.

Hükümet politikaları, katma değerden daha fazla pay almak için değer zincirlerine daha yüksek düzeyde katılımı özendirmeyi, böylece yerel şirketlerin konumunu güçlendirmeyi, ücretlerde artış, çalışma koşullarında iyileşme ve beceri düzeylerinde artış sağlamayı amaçlamalıdır. Ama bu yararlar kendiliğinden gerçekleşmez. Toplu pazarlık, küresel değer zincirlerine katılımın düzeyinin artmasından işçilerin de yararlanmasını sağlamanın aracı haline getirilmelidir.

Adil Geçiş

Bugünkü sistemlerin başarısızlığının farkında olan sendikal hareket daha iyi, daha adil bir toplum yaratma arayışı içinde. Şimdi bulunduğumuz yerden olmak istediğimiz yere varmada ister istemez bir geçiş dönemi olacaktır. Bu geçişte çevreyi gözetten birçok yeni iş alanının yaratılması yetmez. Geçiş sürecinin, sürdürülebilir bir geleceğe yönelik yürüyüşümüzde, çevreyi gözetten yeni istihdam alanları yaratma potansiyelinin yanı sıra, bugünkü sanayilerde çalışan bugünkü işçilerin ihtiyaçlarını da dikkate alması gerekiyor. Bu "Adil Geçiş"tir: işçilerin değişimin maliyetini üstlenmekten ziyade, o değişimden yararlanmasına olanak verecek, sürdürülebilir sanayi politikaları ile sosyal programlardan oluşan dört başı mamur bir paket.

Nasıl uygulanabilir?

Devletin rolünün güçlendirilmesi

Serbest piyasa sürdürülebilir gelişme yaratamaz. Ekonomik büyüme ile hayat standartlarının iyileştirilmesi arasında otomatik bir ilişki yoktur. Kişi başına GSYİH artarken, eşitsizlik artabilir ve çevre daha da bozulabilir. Ekonomik faaliyetin semeresinin dağılımını yeniden dengelemek için devletin müdahalesi gerekiyor.

Şirketlerin kâr hırsına karşı koyabilecek tek kurum olarak devlet, güçlü ve uygulanabilir bir yasal çerçevenin desteğinde, gerçekten kamunun çıkarına uygun kamu politikası oluşturmaktadır.

Ama serbest piyasa ideolojisinin yükselişi, devletin sanayi politikası oluşturmada gerilemeye yol açtı. Sanayinin gelişme yönünü belirlemeye yönelik devlet müdahalesine, korumacılık ve sermayenin meşru olmayan şekilde kısıtlanması olarak karşı çıkılıyor. Ticaret kuralları ve anlaşmaları, devletin kendi vatandaşlarının çıkarlarına uygun çevresel ve sosyal koruma önlemleri içeren yasal düzenlemeler yapma kapasitesini kısıtlıyor. Uluslararası ticaret anlaşmalarında yer alan, yatırımcı ile devlet arasındaki uyuşmazlığın çözümüyle ilgili hükümler, şirketlere, yasa ile kendi yatırım hedefleri çatıştığında devletleri dava etme olanağı veriyor.

Sanayinin gelişmesinin koşullarını belirleme yetkisinin çokuluslu şirketlerin tekelinden kurtararak demokratik olarak seçilmiş hükümetlere geri verilmesi yönünde yeni bir denge kurulması gerekiyor. Piyasanın başarısızlığını devlet müdahalesiyle düzeltmek için sanayi politikasının canlandırılması gerekiyor.

Tutarlı ve katılımcı politikalar

Sürdürülebilir bir sanayi politikası geliştirilmesi, devletin/hükümetin çeşitli kolları (çalışma, çevre, sanayi, ticaret, araştırma ve enerji) arasında politika tutarlığı sağlayacak entegre bir yaklaşım gerektiriyor. Keza küresel kurumlar (Dünya Ticaret Örgütü, IMF, Dünya Bankası, ILO, Birleşmiş Milletler, OECD) arasında ve içinde de politika tutarlığı olmalıdır. Böylece hükümetler, özellikle işgücü piyasasının kuralılaştırılmasında, birbiriyle çatışan mesajlar almayacaktır.

Sendikalar sanayi politikasının belirlenmesine katılmalı ve sanayi çevreleriyle masada eşit konumda olmalıdır. Sanayinin dönüşmesi işçilerin aktif katılımı olmaksızın gerçekleşemez.

Hedeflerin belirlenmesi

Sürdürülebilir sanayi politikası özellikle şu alanlarda hedeflerin belirlenmesini gerektirir: istihdam, ARGE, enerji verimliliği, karbon emisyonları, eşitsizliğin azaltılması, çalışma standartlarına uyulması, istihdam yaratılmasına odaklanmış aktif işgücü piyasası politikaları, işini kaybetmiş işçilerin yeniden eğitilmesi ve yeniden istihdamı, gençlerin becerilerinin geliştirilmesi. Bu süreçte hem niteliksel hem niceliksel göstergelerin geliştirilmesi gerekecektir. Göstergelerin ölçülmesine ve analizi ise sosyal tarafların (iş çevrelerinin ve sendikaların) katılımıyla olur.

Bedelini kim ödeyecek?

Sürdürülebilir sanayi politikasının finansmanı

Küresel şirketlerin kârları görülmemiş düzeylere ulaştı. Hissedarların kâr paylarının artmasının bedeli yatırıma, istihdama ve sosyal koruma önlemlerine çıkarıldı. Kârlar ARGE ve teknolojik buluş ve yenilenmeye yatırılacağına, spekülasyon ve ranta yönlendirildi. Hissedarlar, şirket yatırımlarının azami kısa vadeli finans kârları getirecek şekilde finansmanı yoluyla ayrıcalık kazandı.

Şirketleri gelişmeye yeniden yatırım yapmaya yöneltmek için devlet müdahalesi gerekiyor. Keza, özel yatırım fonlarının şirket satın almasının yıkıcı etkisinden şirketlerin korunması gerekiyor. Hükümetler üretken yatırımı teşvik eden bir düzenleme ortamını yeniden kurmalıdır. Özel yatırım fonlarının şirket satın almasına kapıları açan yasa değişiklikleri kaldırılmalıdır. Uzun vadeli gelişmeye odaklanan ve bu itibarla istihdam yaratılmasına katkıda bulunabilecek olan risk sermayesi fonlarına yatırım yapılmasına öncelik verilmelidir.

Dışsal maliyetler, işletmelerin gerçek maliyetinden toplum değil de şirketler sorumlu olacak şekilde içselleştirilmelidir. Hükümetler, teşvikler oluşturarak ve kamu ihaleleriyle, sürdürülebilir pratiklere yönelmelidir.

Şirketlerin vergi yasalarındaki boşluklardan ve vergi cennetlerinden yararlanması nedeniyle, hükümetler muazzam miktarlarda vergi geliri kaybına uğruyor. Oysa bu vergi gelirleri, yerel sanayinin gelişmesini ve bunun gerektirdiği kamu altyapısını desteklemekte kullanılabilir. Küresel kurumların vergi geliri kaybını izlemesinin yanı sıra, yasalardaki boşlukları kapatmak için düzenleme yapılmasına ihtiyaç var.

Finans sektörü reel ekonominin hizmetine sokulmalıdır. Sürdürülebilir sanayi politikası, finans sektörünün yeniden düzenlenmesi çerçevesinde sürdürülebilir üretime geçiş için, özel sektör finansmanından yararlanmanın ıslah edilmesini gerektiriyor.

Finansal işlem vergisinin uygulanması, finans sektörünün aşırılıklarının dizginlenmesine yarayacak, para birimlerinin istikrar kazanmasına ve iklim değişikliği ve diğer küresel sorunlarla başa çıkılmasında kullanılabilecek kaynağın sağlanmasına yardımcı olacaktır.

IndustriALL ne yapabilir?

Hem enerji üreten hem de enerji tüketen sanayilerde 50 milyon işçiyi temsil eden IndustriALL sürdürülebilir sanayi politikası bağlamında kritik bir rol oynayabilir. IndustriALL'un üyelerinin çalıştığı sanayiler, çıkarılan doğal kaynakları ürüne dönüştürerek, imalatla kullanarak ve işleyerek değer yaratıyor. Bunun yapılış biçimi, sürdürülebilirlik üzerinde olumlu ya da olumsuz önemli bir etki yaratabilir.

Her sanayi sektörünün ve her bölgenin kendine özgü zorlukları ve sorunları vardır. Sürdürülebilirliğin gerçekleşebilmesi için, bu zorluklardan ve sorunlardan her birinin konsensusa yönelik ve bütünsel bir yaklaşımla (sürdürülebilirliğin çevresel, ekonomik ve sosyal gereklerini dengeleyici bir yaklaşımla) ele alınması gerekiyor.

IndustriALL Eylem Planı, imalatı ulusal ekonomilerin ana itici gücü olarak gören güçlü sanayi politikaları öngörüyor. Toplumsal ilerlemenin geleneksel itici gücü olan iyi ücretli ve güvenceli sanayi istihdamı geriliyor. Bunun nedeni, bir yönüyle, ücretleri aşağı çeken küresel rekabet ve güvencesiz istihdam biçimlerinin yaygınlaşmasıdır. Birçok ülkede, sürdürülebilir olmak bir yana, bir sanayi politikasından bile söz edilemez.

IndustriALL Eylem Planı'nda şu hedefleri öngörüyor:

- Ulusal ekonomilerin gelişmesinde imalatı itici güç olarak gören güçlü sanayi politikaları oluşturmak
- Sürdürülebilir sanayi üretimi ve uzun vadeli istihdam olanakları sağlamak üzere araştırma ve geliştirmeye ve eğitime yatırımı özendirmek
- Çevrenin korunmasını gözetmek suretiyle sanayileşmeyi hızlandırmak ve kaliteli istihdam yaratmak üzere gelişmekte olan ülkelere beceri ve teknoloji transferini desteklemek
- Dünya ölçeğinde sanayi üretiminin temelini oluşturan güvenliği ve sürdürülebilirliği sağlayacak proaktif (aktif yönlendirici) bir enerji politikası geliştirmek
- İklim değişikliği konusunda adil, iddialı ve bağlayıcı bir küresel antlaşma yapılmasını desteklemek; bu antlaşmanın sosyal etkileri dikkate alması, çevreye yönelik (yeşil) istihdam yaratmaya yönelik olması, *Adil Geçiş* ilkelerini içermesi, böylece düşük karbonlu topluma geçişin adil olmasını sağlaması gerekiyor
- Sanayi politikalarının geliştirilmesi ve uygulanmasıyla ilgili bütün çalışmalara sendikaların katılımını gözetmek
- Ülkeler içinde ve arasında fırsat ve zenginlik eşitsizliklerinin üstesinden gelecek yeni bir küresel ekonomik ve sosyal model için mücadele etmek
- Sürdürülebilir gelişmeyi, sosyal ve ekonomik adaleti ve demokratik küresel yönetimi

- sağlamak üzere, ILO, OECD, Dünya Ticaret Örgütü, uluslararası finans kuruluşları ve G20 dahil, küresel kurumlarda sanayi işçilerinin sesinin duyulmasını sağlamak
- Hükümetlerin ve uluslararası finans kuruluşlarının yoksullukla, işsizlikle, eşitsizlikle ve sosyal adaletsizlikle mücadele etmeye yönelik somut önlemleri almasını sağlamak için öbür küresel sendikalarla birlikte çalışmak
 - İstihdamda büyümeyi desteklemek, sosyal korumayı geliştirmek, temel işçi haklarını, çevre standartlarını, insan haklarını ve demokrasiyi sağlamak suretiyle yaşam standartlarını yükseltmek için, ticaretin adalet ve hakkaniyet ilkelerine dayanmasında ısrar etmek
 - ILO temel çalışma standartlarının bütün ticaret anlaşmalarına ve uluslararası finans kuruluşlarının mekanizmalarına girmesini sağlamak için harekete geçmek
 - Piyasanın serbestleşmesinin istihdam ve işçi hakları üzerindeki olumsuz etkilerine karşı üye sendikalar arasında dayanışma oluşturmak
 - Mali spekülasyonun reel ekonomiyi bir başka felakete sürüklemesini önlemek için, küresel finans piyasalarının kurallara bağlanmasını talep etmek
 - Uluslararası finansal işlem vergisinin uygulanmasını talep etmek.

Önümüzdeki yol

IndustriALL'u kuran örgütler önemli bir çalışma gerçekleştirmiş bulunuyor. Bu örgütlerin her biri sürdürülebilir gelişme konusunda uzun bir çalışma geleneğine sahip. Şimdiye kadarki bu birikim, IndustriALL üyesi sendikalara, sera gazları konusunda adil, iddialı ve hukuken bağlayıcı bir küresel anlaşmayı savunma olanağı yarattı.

Şimdi, IndustriALL'un, uluslararası düzeyde tutarlı ve sürdürülebilir bir sanayi politikası geliştirmesi ve üyesi olan sendikalara ulusal ve bölgesel düzeylerdeki çalışmalarında yardımcı olması için, doğal kaynakların çıkarımına, işlenmesine, imalata ve enerjiye sürdürülebilirlik gözüyle bakmasına gerçek -ve acil- bir ihtiyaç var.

Bu amaçla, IndustriALL, sürdürülebilir sanayi politikaları konusunda, üye sendikaların onaylayacağı ve hükümetlerin, küresel kurumların ve çokuluslu şirketlerin karşısına argüman olarak konacak bir çerçeve hazırlıyor. Bu, diğer emek örgütleriyle ve toplumsal hareketlerle ittifaklarımıza dayanmayı da içeriyor.

Tüm üye sendikaları, IndustriALL'un sürdürülebilir sanayi politikasına yaklaşımının belirlenmesine katılmaya, küresel ekonomiyi sürdürülebilir bir geleceğe yönlendirme konusunda yaratabileceğimiz etkiyi azamiye çıkarmaya çağırıyoruz.